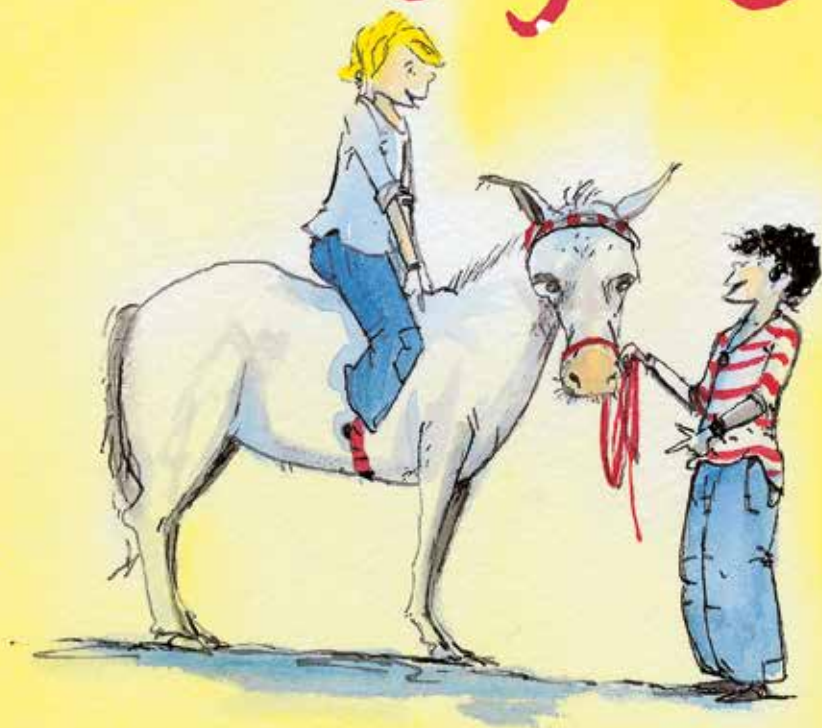

Annemarie van den Brink

Amigos!

Illustraties van Harmen van Straaten

Voor Enna, Eva, Jip, Lieke, Lisa, Luna, Mick, Sander en Thijs

Omslag en illustraties:
Harmen van Straaten

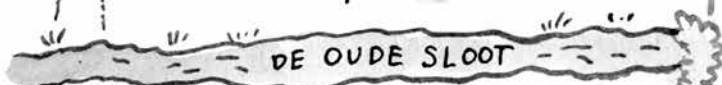

www.annemariievandenbrink.nl
www.uitgeverijholland.nl

ZEE-EGELSTRAAT

→ huis van opa Buurt

DE OUDE SLOOT

→ huis van Manoe

DINOSTRAAT

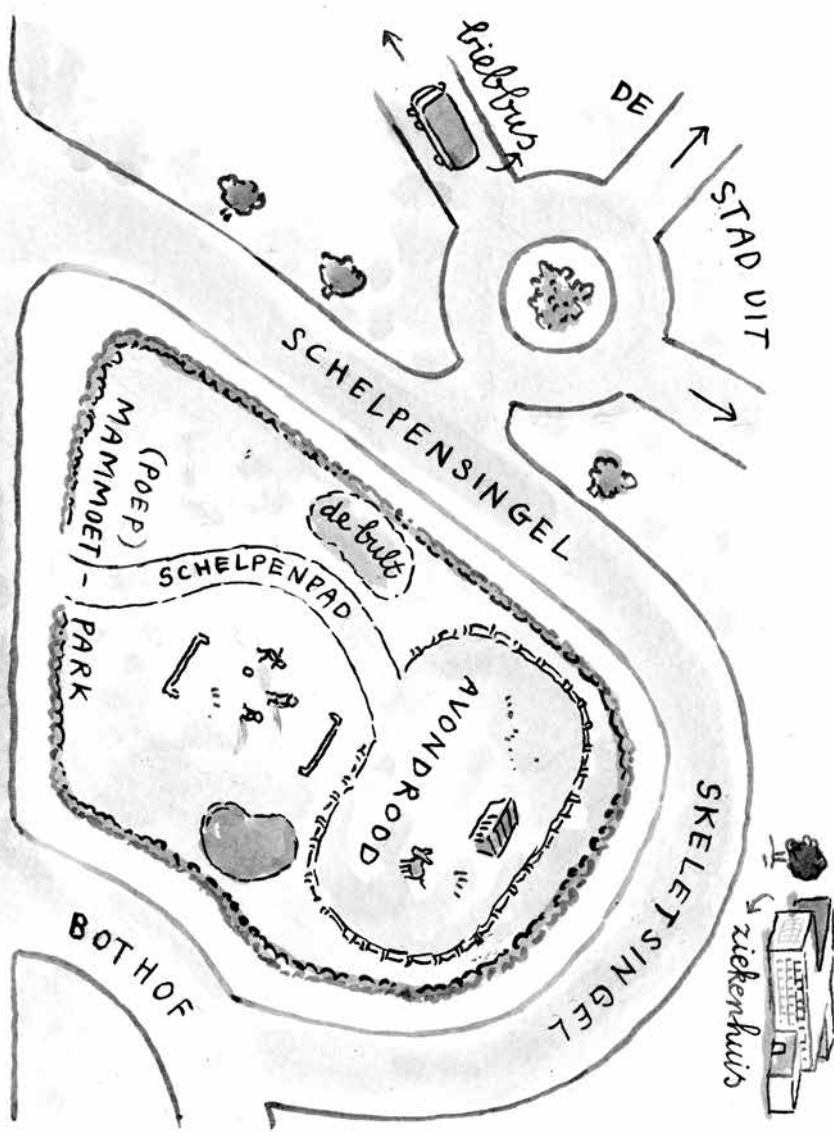
→ huis van Tijn

AMMONIETSTRAAT

JURASTRAAT

HAAIEND-
HOF

MAMMOETWEG

ANNEMARIE VAN DEN BRINK

Amigos!

Uitgeverij Holland - Haarlem

Amigos!

Pèp! Pèp! Pèp!

Met veel getoeter komt Manoe het leven van Tijn binnen. Tijn springt van de bank en kijkt door het raam. De drie harde toeters galmen nog na in zijn oren. Voor het huis aan de overkant parkeert een verhuishwagen. P&P staat er met grote letters op. Twee mannen met spierbal-armen en blote buiken springen de wagen uit. Ze zijn groot, breed en donker. Dan klinkt er opnieuw getoeter. Dit keer is het een klein autootje. Eerst stapt er een man uit met rode haren en dan een jongen met donker piekhaar, net zo groot als Tijn.

Tijn sprint naar buiten. De afgebladderde voordeur klapt dicht.

‘En, Manoe,’ hoort hij de man tegen de jongen zeggen.

‘Wat vind je van de straat?’

De jongen haalt zijn schouders op.

Eindelijk! Eindelijk een nieuw kind in de Dinostraat, denkt Tijn. Zijn vriendjes uit de Fossielenbuurt zijn allemaal verhuisd.

Naar een buurt met een bos en een straat waar de huizen er wél mooi uitzien. Alleen hij is niet verhuisd. Te duur, zegt zijn vader. Niet nodig, zegt zijn moeder. Het Mammoetpark is toch vlakbij? Daar is ruimte genoeg om te spelen. Pfff, Poepark kun je beter zeggen. Oude mensen

laten er hun hond uit. En De Top Drie van Erg loopt er rond. Nee, de enige vriend die hij nog heeft is Opa Buurt. Dat is zijn praatvriend uit de Zee-egelstraat.

Tijn loopt op de jongen af. 'Manoe?' zegt Tijn voorzichtig.

'Dat ben ik,' zegt Manoe. Zijn grote, donkerbruine ogen kijken Tijn nieuwsgierig aan.

'Jij bent nieuw in de Dinostraat,' zegt Tijn maar. Dom, alsof Manoe dat zelf niet weet.

Manoe knikt en kijkt op zijn horloge. 'Vijf minuten nieuw.' Manoe spreekt de woorden grappig uit. 'En jij?'

‘Acht jaar oud,’ zegt Tijn. Hij wijst naar een stoeptegel vlak voor zijn huis. ‘Moet je kijken.’

Tijn en Manoe lopen naar de stoeptegel.

‘Ik ben hier op de stoep geboren,’ zegt Tijn. ‘Precies op deze tegel.’

Manoe zakt door zijn knieën. Met zijn vinger gaat hij over het blauwgeverfde sterretje en zijn naam. Tijn. Die heeft zijn moeder erop geschilderd.

‘Tijn dus,’ zegt Manoe. Hij kijkt Tijn aan. ‘Wat een klein plekje om geboren te worden. Ik ben op de wc geboren.’

Tijn ziet het voor zich: een baby die in de wc-pot floept.

‘Ze hadden me bijna doorgespoeld,’ zegt Manoe.

‘Mij hadden ze bijna bij de vuilnis gezet,’ zegt Tijn.

Met hun handen in hun zakken staan Tijn en Manoe tegenover elkaar. Ze zeggen een hele poos niks.

‘Tijn?’ vraagt Manoe eindelijk. Ondertussen probeert hij een steentje tegen de stoeprand te ketsen. Meteen raak.

‘Amigos? Vrienden?’

Tijn knikt meteen. ‘Amigos.’

Gelukkig dat ze Manoe niet door de wc hebben gespoeld.